Vrijdag, 15 Januari 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 8802

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Hevig bombardement op Lorient.

Daglichtaanvallen op West-Europa houden aan.

Aanval van Montgomery verwacht met heftige bestoking van astroepen uit de lucht.

AANVAL OP LORIENT.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „In de afgelopen nacht werd Lorient, de vijandelijke duikbotenbasis aan de Atlantische kust van Frankrijk, hevig aangevallen door vliegtuigen van het Bommenwerperscommando. 2 Onzer vliegtuigen worden vermist" (Londen, (AP) 15.1)

AANVALLEN OP FRANKRIJK.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„Vliegtuigen van het Samenwerkingscommando van het leger vielen zonder verlies locomotieven en andere spoorwegobjecten bij daglicht aan in het Noorden van Frankrijk."

Gedurende de morgen vielen Spitfires locomotieven en stellingen van kustkanonnen aan. In de namiddag concentreerden Mustang-piloten hun aanvallen op locomotieven, goederentrein en seinposten. Twee piloten zeiden, dat twee locomotieven en een vrachttrein beschadigd werden (Londen, (AP) 14.1).

EEN TOENADERING TUSSEN GIRAUD EN DE GAULLE GEZOCHT.

Relman Morin seint uit Londen:

De Britse Minister van Informatie Brendan Bracken zeide op een persconferentie, dat de Verenigde Staten en Groot Britannië ernaar streven om Generaal Henri Giraud en Generaal Charles de Gaulle naar elkaar te brengen om een Franse politieke wrijving te vermijden. Hij ontkende de berichten als zouden de Regeringen van Washington en Londen verschillende doeleinden nastreven.

Bracken zeide: „Noch de Britse noch de Noordamerikaanse Regering heeft zich gesteld achter een bepaalden candidaat voor het leiderschap over de Fransen. De Britse Regering gaf haar machtiging aan Luitenant Generaal Dwight D. Eisenhower en heeft het grootst mogelijke vertrouwen in hem en steunt hem tot het uiterste."

De opmerkingen werden gemaakt op een tijd, dat de afzonderlijke Britse, Noordamerikaanse en Russische houdingen en politieken ten opzichte van de Frans Afrikaanse troebeling een punt bereiken, waar de Geallieerde solidariteit ernstig in gevaar gebracht wordt. Een bepaald optreden om de verwarring en het wantrouwen in de publieke opinie af te wentelen mag zeer spoedig verwacht worden. Het kan de vorm dragen van een gezamenlijk politiek orgaan om de binnenlandse quaesties van Noord-Afrika te regelen tot het militaire probleem is opgelost (Londen, (AP) 14.1).

FRANKRIJK HEEFT ZIJN HOOP OP DE GAULLE GESTELD.

Fernand Grenier, de communistische Afgevaardigde die enkele dagen geleden uit Parijs ontsnapte en zich heeft gevoegd bij het Franse Nationale Comité, zeide, dat de Franse weerstand volkomen is gebaseerd op het geloof in De Gaulle. Hij zeide, dat De Gaulle's eerste oproep in Juni 1940 vlammen van sabotage en geheime oorlogvoering ontstak, die thans enorme proporties hebben aangenomen.

Hij zeide, dat tot de verrichtingen van de georganiseerde sabotage behoort, dat „duizenden Duitsers in Rusland en andere fronten sterven doordat zij eten van het ingemaakte voedsel, dat in Frankrijk werd gereedgemaakt door dwangarbeid." (Londen, (AP) 14.1).

HET SUCCES VAN DE STRIJDENDE FRANSEN IN LIBYE

De Strijdende Fransen deelden mede, dat Brigadier Generaal Jacques Leclerq bekend maakte, dat zijn strijdkrachten meer dan 700 gevangenen namen en een belangrijke hoeveelheid wapenen en materiaal veroverden tijdens de opmars door het Fezzan-gebied in de Libyse woestijn. 18 Tanks, 40 kanonnen, een aantal vrachtauto's, machinegeweren, kleinere wapenen en ammunitie worden genoemd (Londen, (AP) 14.1).

DUITSERS VERWACHTEN SPOEDIG EEN AANVAL VAN MONTGOMERY.

De Duitse radio zeide in een DNB-bericht: „Nieuwe aanvallen door Generaal Montgomery's achtste leger kunnen binnen enkele dagen verwacht worden." (Londen, (AP) 14.1).

NIEUWE GENERAAL VOOR STRIJDENDE FRANSEN.

De Franse Generaal Chabedec de Lavallaz, vroeger Hoofd van de Franse militaire missie in Brazilië en aanhanger van De Gaulle, vertrok per vliegtuig naar Miami op weg om zich aan te sluiten bij de beweging der Strijdende Fransen (Rio de Janeiro, (AP) 14.1).

EEN CONFERENTIE IN NOORD-AFRIKA.

Het Britse nieuwsagentschap meldde van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika, **dat 3 Britse luchtvaart-autoriteiten in het Middellandse Zeegebied kort geleden in Noord-Afrika confereerden met het oog op aanvallen op de Asstrijdkrachten. Deze autoriteiten waren Luchtmaarschalk Sir Arthur William Tedder, Vice-Stafhoofd van de luchtstrijdkrachten in het Midden-Oosten, Sir Keith Park, Vice-Luchtmaarschalk voor Malta en Luchtmaarschalk Sir William Welsh, die het bevel voert over de Royal Airforce in Noord Afrika.**

De correspondent zeide: „Ongetwijfeld had de bijeenkomst verband met het beramen der meest doeltreffende gecoördineerde actie der luchtstrijdkrachten om de verbindingslinies van de As van drie zijden te treffen (Londen, (AP) 15.1).

HET FRANSE LAFAYETTE-ESCADRILLE IN ACTIE.

Wes Gallagher seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika:

Gemeld wordt, dat de Franse troepen, gesteund door het nieuwe Lafayette-escadrille, dat met P-40 gevechtsvliegtuigen is uitgerust, de Duitsers gisteren verdreven van twee strategische hoogten in de bergen op ongeveer 25 kilometer ten Noord-Westen van Kairouan. De aanval merkte de eerste offensieve operatie door de vliegers van het Lafayette-escadrille in het Tunische krijgsgebied.

De eerste groep van de organisatie, samengesteld uit Franse luchthelden, die een gemiddelde van 7 of 8 vliegtuigen elk neerschoten tijdens de korte slag van Frankrijk, arriveerde Maandag op een Noordamerikaanse gevechtsbasis (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 14.1).

COMMUNIQUÉ VAN DE BRITSE ADMIRALITIET.

Het volgende communiqué werd door de Britse Admiraliteit uitgegeven:

„Zijner Majesteits duikboten in de Middellandse Zee hebben nog 3 vijandelijke schepen en een klein marinevaartuig vernietigd. 3 Andere voorraadschepen werden mogelijk vernietigd. De duikboot onder commando van Commandant Bryant nam een mijnenveger waar en bestreed deze met kanonvuur. Nadat enkele gevangenen werden gemaakt werd het schip getorpedeerd en tot zinken gebracht.

Dezelfde duikboot torpedeerde een klein voorraadschip, dat door e-boten en vliegtuigen werd geëscorteerd, en bracht het tot zinken. Voorts werden twee torpedotreffers geplaatst op een klein voorraadschip, dat in de Golf van Gabès nabij de Tunische kust in Noordelijke richting voer. Gevangenen werden genomen van een klein schip, dat met petroleum geladen was en werd aangevallen nabij de kust van Tripolitanië.

Een klein schip, dat op weg was naar Tripoli en volgeladen was met voorraden voor den vijand en een ander klein schip, dat ammunitie vervoerde, werden tot zinken gebracht nabij de Tunische kust door een duikboot onder commando van Luitenant H. B. Turner.

Een duikboot onder commando van Luitenant A. C. G. Mars torpedeerde een groot voorraadschip nabij Napels. Het voorste deel van het schip werd afgeslagen en het wordt waarschijnlijk geacht, dat het schip zonk. Dezelfde duikboot richtte belangrijke schade aan een spoorbrug op de Zuidelijke Italiaanse kust aan.

Een seinhuisje werd ook vernield en kabels, waardoor electrische stroom geleid werd, werden verbroken" (Londen, (AP) 15.1).

DE BRITSE LUCHTOPERATIES.

Sir Archibald Sinclair, de Britse Minister van Luchtvaart, zeide, dat Groot Britannië's luchtpatrouilles tegen vijandelijke duikboten zo doeltreffend geworden zijn, dat „geen duikboot het waagt zich aan de oppervlakte te vertonen binnen 500 kilometer afstand van onze kusten." Sir Archibald waarschuwde ter gelegenheid van de „Victorie-week voor de luchtmacht in Groter Londen", dat Londen weer te lijden zou kunnen hebben van zware luchtaanvallen, doch verklaarde, dat het „een hernieuwde jeugd" (Londen, (AP) 14.1).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het gezamenlijke oorlogscommuniqué van het Midden-Oosten luidt als volgt:

„Behalve plaatselijke activiteit is er niets te vermelden van onze landstrijdkrachten. Geallieerde lichte bommenwerpers waren gisteren wederom actief tegen de vijandelijke vervoermiddelen en verbindingswegen en ook de landingsterreinen werden hevig aangevallen. De vijand wierp een krachtige luchtverdediging op en in luchtgevechten schoten wij op zijn minst 8 vijandelijke gevechtsvliegtuigen neer en beschadigden wij vele andere. De voorste stellingen van de as werden ook hevig gebombardeerd en beschoten met machinegeweren in de nacht van 13 op 14 Januari. Dezelfde nacht werden objecten rond Tripoli en Musarata eveneens gebombardeerd en machinegeweeraanvallen werden uitgevoerd op vervoermiddelen en kampementen in de kustgebieden van Tunis en Tripolitanië.

Gisteren vielen Geallieerde gevechtsbommenwerpers het vliegveld van Lampedusa aan en beschoten zij een vijandelijk schip nabij de Oostkust van Tunis. Hoewel 13 onzer vliegtuigen nog niet naar hun bases zijn teruggekeerd van de bovengenoemde uitgebreide operaties verwacht men, dat sommige zich nog te juister tijd bij hun escaders zullen aanmelden" (Caïro, (AP) 15.1).

COMMUNICANDUM.

Omtrent de viering van de a.s. Blijde Gebeurtenis in het Koninklijk Huis bepalen wij bij deze als volgt:

1o. Zoodra de sirene de Blijde Gebeurtenis aankondigt, zullen van alle kerken, gedurende een kwartier, de klokken geluid worden:

2o. Op den officieelen dag der viering, zal om 9 uur a.m. in de Kathedrale Kerk te Otrabanda een Pontificaal TE DEUM van dankbaarheid gezongen worden, gevolgd door een korte gedenkingsrede. De Geloovigen worden voor deze Plechtigheid beleefd uitgenoodigd:

3o. Op den Zondag na den officieelen vieringsdag zal in alle andere kerken van het Vicariaat na de Plechtige Hoogmis het TE DEUM van dankbaarheid gezongen worden.

De Apostolisch Vicaris van Curaçao,

† P. I. Verriet.

Het nieuws van vandaag.

Niet alleen de krant staat vandaag weer vol met berichten over woestijnen. Het gehele Christendom herdenkt heden de stilte der woestijnen, wier gewijde rust ontwijd wordt door kanonnen en oorlogstuig. Zekere Paulus, „insteller en eerste van het kluizenaarsleven", wordt heden herdacht. Eerst op middelbare leeftijd trok hij de stilte der woestijnen in om 60 jaren lang geen mens te zien. Toen zag hij er een, medekluizenaar en medeheilige in den Heer, Antonius den Grote, „primaat van het kloosterleven"; zijn feest valt overmorgen, Zondag. Hun beider gedachtenis wordt door de ganse kerk niet alleen, maar door afgescheiden kerken en niet-christenen geëerd. Zij waren tezamen de eersten dier Eenzamen, die de kerk en de wereld hebben groot gemaakt, zij openden de rij der Stillen die zich zou voortzetten alle eeuwen door tot in den promotor van het atheïsme, Charles de Foucauld, in wien Frankrijks onsterfelijkheid en geloof herboren werd, die na zijn afval van het atheïsme promotor van de christelijke eenzaamheid werd en roem toevoegde aan de kerk en de wereld naar het fatsoen van Paulus en Antonius, zó dat de kerk van Rome dezen voormaligen atheïst thans overweegt bij te schrijven in de catalooq der heiligen.

Maar niet in deze zin spreekt thans de wereld over de woestijnen. Niet de eenzamen trekken de stilte in, maar de legers gaan erheen om de stilte te verstoren.

Diep in Libye boeken de Strijdende Fransen onder Generaal Leclerq steeds meer winsten. En langs de kust van de Middellandse Zee doen Geallieerde vliegtuigen verwoede aanvallen op de strijdkrachten van Rommel, zodat men meent, dat een aanval van het 8e Britse leger niet ver meer is. Misschien met deze aanval voor ogen hebben Britse duikboten de strijd tegen de as-scheepvaart op de Middellandse Zee weer opgevoerd. Successen worden door de Britse Admiraliteit gemeld.

De Russen sloegen grote Duitse tegenaanvallen stuk op alle fronten en zetten hun voorwaartse beweging voort, waarbij vooral vordering gemaakt werd in het beneden-Dongebied en de Noordelijke Caucasus. In Stalingrad zelf worden gehele straten en wijken gezuiverd van de nazies en worden de troepen van Generaal Von Hoth uit steeds meer blokhuizen en verdedigingswerken verdreven. Er is evenwel nog steeds geen speciaal communiqué uit Moskou gekomen omtrent de offensieven bij Voronesj of ten Zuiden van Leningrad, waar de Russen volgens de Duitse bekendmakingen hevige aanvallen doen. De Duitse en Russische berichten zijn overigens dikwijls zo tegenstrijdig, dat men het zelfs niet eens is over de sectoren, waar de strijd het hevigste laait.

Zo houdt Berlijn nog steeds vol, dat Velikie Lukie nog in Duitse handen is en de Russen er aanvallen, terwijl Moskou zegt, dat Duitse tegenaanvallen ten Noord- en Zuid-Westen van de stad worden afgeslagen.

Aan het Westelijk front blijft de Geallieerde luchtmacht aanhoudend aanvallen doen op het Europese vasteland. Gisteren waren het aanvallen op spoorweg-objecten, kanonstellingen enz. In de afgelopen nacht werd de duikbotenbasis te Lorient hevig gebombardeerd. Biezonderheden hierover zijn nog niet binnen, maar aangezien dit doel tot nu toe altijd bij dag aangevallen werd, wordt te kennen gegeven, dat men met de nachtelijke aanval den Duitsers een verrassing wilde bereiden.

Britse duikboten behalen nieuwe successen.

RUSSEN SLAAN DUITSE TEGENAANVALLEN OVERAL AF.

Franse Communisten sluiten zich aan bij De Gaulle.

SUCCESSEN VAN DE BRITSE MARINE TEGEN DE AS.

Russel Landstrom seint uit Algiers:

De Britten maakten bekend, dat de Koninklijke Marine 971 transportbevoorradings- en andere schepen met een totaal bruto tonnage van ongeveer 7.600.000 escorteerde tussen de Straat van Gibraltar en de Noordafrikaanse havens tussen 8 November 1942 en 8 Januari 1943. Deze convooien, die van de Verenigde Staten en Groot Britannië komen, bestaan uit koopvaardijschepen van alle Geallieerde landen, voornamelijk van de Verenigde Staten, Groot Britannië, Nederland en Noorwegen.

De meeste voorraden, die aan land gebracht zijn, worden gebruikt door de Geallieerde grond- en luchtstrijdkrachten in Tunis en Algerië, doch er zijn ook grote hoeveelheden voedselwaren voor de verarmde plaatselijke bevolking bij.

Tegelijk werd bekend gemaakt, dat de Geallieerde vlootstrijdkrachten scherpe successen boeken tegen de vijandelijke duikboten in de Middellandse Zee. Men zeide, dat de vijand vele duikboten verloren heeft en dat talrijke andere beschadigd werden.

Gemeld wordt, dat oorlogsschepen van alle klassen gemiddeld van 24 tot 27 dagen van de maand op zee toeven in allerlei weersomstandigheden. Britse duikboten, die in de Middellandse Zee opereren, blijven lange tijd op zee in de strijd tegen de schepen van de as. Verder werd bekend gemaakt, dat de vliegtuigen „geen gering succes" hebben in de gevaarlijke taak om schepen tot zinken te brengen, die troepen en voorraden brengen naar de asstrijdkrachten in Tunis. Langs de Italiaanse kust hebben Britse duikboten schepen vernietigd en spoorweg-installaties beschadigd. Ook hebben zij de Italianen gedwongen hun defensie uit te breiden over de lange kwetsbare kustlijn (Algiers, (AP) 14.1).

MEER INLICHTINGEN OVER DE MARINE.

Het Marine Comité van het Noordamerikaanse Huis van Afgevaardigden, dat er naar streeft het publiek alle mogelijke inlichtingen te verstrekken binnen de grenzen van de militaire veiligheid, besloot een uitgebreid overzicht te vormen over de zeeoorlog van de Verenigde Staten sedert Pearl Harbor. Voorzitter Vinson deelde mede, dat Vice Admiraal F. H. Hornet, Vice-Hoofd van de marine-operaties, de eerste getuige zal zijn. Hornets getuigenis zal naar verwachting de brede grondslag leggen voor een verdere studie, die het gehele marine-program zal omvatten, met inbegrip van het argument over slagschip versus vliegdekschip.

Het is niet bekend wanneer de eerste zitting zal plaats hebben, doch Vinson zeide, dat Hornet na de bijeenkomst een publieke verklaring zal afleggen, waarbij hij in algemene bewoordingen zijn getuigenis zal moeten weergeven voorzover de veiligheid dat toelaat.

Andere leden van het Comité zeiden zulke quaesties te onderzoeken als: 1) Wat er gedaan wordt om de duikbotenbedreiging te bestrijden? 2) Hoe nauw de coördinatie thans is tussen de Marine en de andere strijdkrachten? 3) Hoe groot de bedreiging is door de voorpost, welke door de Japanners in de Aleoeten gevestigd is en wat er gedaan wordt om hen eruit te smijten? 4) Welke stappen genomen werden om de marine-luchtmacht verder te ontwikkelen? 5) Wat de Marine nodig heeft voornamelijk in wat betreft nieuwe schepen of nieuwe wetten? 6) Hebben de gevechten van de laatste tijd aangetoond, dat het huidige type van vliegdekschepen te kwetsbaar is tegen luchtaanvallen? (Washington, (AP) 14.1).

RUSSISCH MIDDAG-COMMUNIQUÉ.

Het Russisch middagcommuniqué luidt als volgt:

„In de nacht van 14 Januari zetten onze troepen in het beneden-Dongebied, aan het Centrale front en in de Noordelijke Caucasus hun gevechten voort in dezelfde richtingen als tevoren.

In het fabrieksdistrict van Stalingrad drijven onze aanvalsdetachementen de Duitsers uit fortificaties en huizen. Manschappen van de X-afdeling veroverden 56 blokhuizen en zuiverden een straat van den vijand.

Wij veroverden 5 kanonnen, 4 mortieren, 20 machinegeweren, 150 geweren en ammunitie. Er werden gevangenen gemaakt. In het beneden-Dongebied overkomen onze troepen de vijandelijke weerstand en slaan zij zijn tegen aanvallen af, terwijl de offensieve werden voortgezet en enkele bewoonde plaatsen werden veroverd. In een sector deed een grote vijandelijke strijdmacht van tanks en infanterie een tegenaanval. De Sovjettroepen weerstonden de Duitse druk en dreven hen toen met een tegenstoot terug naar hun oorspronkelijke stellingen. Meer dan 500 Duitse officieren en manschappen werden opgeruimd en 19 vijandelijke tanks ontwricht of in brand gezet.

In een andere sector verdreven onze detachementen den vijand uit krachtig versterkte stellingen en veroverden zij een pantserwagen, 4 kanonnen, 6 mortieren, een ammunitie-opslagplaats en een radio-zendapparaat.

Aan het Centrale front ten Zuid-Westen van Velikie Lukie deden 2 Duitse bataljons infanterie en een detachement schutters met tommygeweren met steun van tanks en pantserwagens een aanval op de stelling, die door de afdeling X gehouden werd. Als resultaat van de heftige gevechten werden de Hitlerieten naar hun oorspronkelijke posities teruggeworpen. Meer dan 200 vijandelijke doden en ontwrichte tanks werden op het slagveld gelaten.

In een andere sector veroverden onze troepen enkele vijandelijke sterktepunten. Oorlogsmaterialen en 250 gevangenen werden genomen.

In de Noordelijke Caucasus vochten onze troepen zich een weg naar een aantal bewoonde plaatsen, die veroverd werden. In een poging de opmars van de Sovjet-eenheden te stuiten deden de Duitsers enkele tegenaanvallen. Alle tegenaanvallen werden afgeslagen met hevige verliezen voor den vijand. Gedurende de nacht werd in de sector van de afdeling X meer dan een compagnie van de Duitse infanterie opgeruimd. 4 Tanks en 3 vrachtwagens werden ontwricht. Onze artillerie blies 2 vijandelijke ammunitie-depots op." (Moskou, (AP) 15.1).

AANKOMST VAN GEALLIEERDE STRIJDKRACHTEN IN ENGELAND.

Onthuld wordt, dat grote aantallen van Noordamerikaanse strijdkrachten tezamen met een groot contingent van Nieuw Zeelands, Australisch en Canadees luchtvaart-personeel in een Britse haven zijn aangekomen. W. J. Jordan, de Hoge Commissaris voor Nieuw Zeeland, verwelkomde de troepen. De autoriteiten zeiden, dat de reis van het convooi plaats vond zonder enig voorval (Londen, (AP) 14.1).

Curaçao.

KONINKLIJKE DANK AAN CURAÇAO'S INGENIEURS.

Ir. J. F. Groote heeft van den directeur van het cabinet der Koningin telegrafisch vernomen:

„Hare Majesteit draagt mij op oud-studenten Delftse Hogeschool Haar dank te betuigen voor telegram en waardering voor geuite gevoelens".

EEN PRACHTIGE GIFT.

De N. V. Bata heeft medegedeeld dat zij op initiatief van wijlen haar directeur Frank Muska besloten heeft aan het Rode Kruis alhier ƒ 100.— maandelijks toe te zenden. Het behoeft geen betoog dat dit door ons Rode Kruis ten zeerste op prijs wordt gesteld.

OPENING MERCHANT SAILORS' CLUB.

Gisteren om 17.30 uur had in alle eenvoud de opening plaats van de Merchant Sailors' Club te Emmastad. Het ruime, luchtige gebouwtje door de firma Rijsdijk opgetrokken, deed met zijn vele vlaggen vrolijk aan. Het was zeer vol met zeelieden en belangstellenden, toen wij ver over tijd wegens de hopeloze vervoersmogelijkheden aankwamen. De zorgen voor het beheer der club zijn toevertrouwd aan het bestuur van de club Asiento, terwijl de Heer J. M. Rademakers als gastheer optreedt en den zeelieden alle mogelijke hulp, inlichtingen, raad, enz. zal geven. De talrijke gasten werden gastvrij onthaald en onderhielden zich met elkander in afwachting van den waarnemend directeur der C.P.I.M. den Heer Leendert Willem Korthals.

Toen de Heer L. W. Korthals aankwam, hield hij een korte toespraak in het Engels, waarin hij de reden uiteenzette van de oprichting van dit gebouwtje. Wegens de moeilijkheden van het vervoer en de verduistering om naar en van de stad te komen, oordeelde de directie van de C.P.I.M. het nodig een ontspanningsgelegenheid voor de zeelieden te vestigen in Emmastad zelf. Dit idee was nu werkelijkheid geworden en de Heer L. W. Korthals sprak de wens uit, dat de zeelieden zich hier op hun plaats zouden gevoelen en de nodige afleiding zouden vinden. Met de wens, dat dit nu opgerichte tehuis voor de zeelieden reeds in 1943 getuige zou mogen zijn van de grandiose viering der overwinning, besloot de Heer Korthals zijn hartelijke toespraak.

Nog lang bleven allen aanwezig in deze vriendelijke en luchtige omgeving, om te genieten van de gezelligheid, die nog verhoogd werd door de muziek van een klein gezelschap, dat zich welwillend hiervoor beschikbaar stelde. De Merchant Sailors' Club zal zeker in een behoefte voorzien.

HET FEEST VAN DE HEILIGE FAMILIE PAROCHIE.

Gisteravond om 19 uur werd het feest van de Parochie Heilige Familie weder voortgezet met een plechtig Lof, waaronder Pastoor Petrus D. Elie O.P. een vurige predicatie hield over de belangrijkheid van het kerkgebouw, waar de gelovigen hun godsdienstig leven ten volle tot ontplooiing brengen door het bijwonen der Heilige Mis, het ontvangen der H.H. Sacramenten en het aanhoren van de uiteenzetting der Goddelijke waarheden.

Hedenmorgen bij het gekraai der hanen trokken de gelovigen weder naar hun prachtige tempel om zich met hun Priesters te verenigen en tezamen het Heilig Offer op te dragen voor de Priesters, die hun arbeid en opofferingen geven en gaven voor het heil der zielen in de parochie van de Heilige Familie.

Hedenavond om 19 uur zal Pastoor Pius Paanakker O.P. onder het plechtig Lof prediken.

Morgen, Zaterdag, is het de gehele dag gelegenheid om te biechten, opdat eenieder Zondag deel kan nemen aan de algemene Heilige Communie.

APOSTOLAAT TER ZEE.

Het aantal bezoekers.

Onderstaande lijst geeft een overzicht van het aantal zeelieden, zonder onderscheid van godsdienst, nationaliteit of rang, dat het Zeemanshuis in de Klipstraat bezocht. Meer dan 40.000 bezoeken van zeelieden werden er in het afgelopen jaar gebracht, dit betekent een gemiddeld dagbezoek van 145 man. Allen vonden er een gastvrij en hartelijk onthaal.

Jaar	Zeelieden	Particulieren	Totaal
1931	1136	1453	2589
1932	1182	1598	2780
1933	1391	1417	2808
1934	1474	1486	2960
1935	1860	3020	4880
1936	1773	2719	4492
1937	2293	1998	4291
1938	3695	4135	7830
1939	7422	5128	12550
1940	16047	3810	19859
1941	18838	2959	21797
1942	40250	3650	43900
Totaal 1931-'42	97361	33373	130.734

Het aantal logeergasten.

Dit staatje geeft een overzicht van de hotelgasten, welke in het afgelopen jaar in het Tehuis logeerden.

Aantal personen:	Afkomstig van:	Aantal logeerdagen:
200	Nederland	2882
75	Groot Britannië	1481
27	Noorwegen	303
19	Ver. Staten	672
11	België	46
7	Frankrijk	172
3	Canada	23
3	Columbia	21
3	Denemarken	32
3	Zweden	78
2	Australië	27
2	Ierland	4
2	Ned. Oost Indië	7
2	Suriname	2
1	Tsjechoslowakije	3
1	Chili	8
1	Zwitserland	128
362	17 landen	5892

DE NIEUWE INKOMSTENBELASTING.

Men schrijft ons:

Wij mogen het ons al dan niet bewust zijn, maar per 1 Januari 1943 trad een nieuwe inkomstenbelasting in werking. Deze belasting zal worden geheven in het jaar, waarover men belasting schuldig is. Om die reden bestaan er twee soorten van aanslagen en wel de „voorlopige" (ten nutte van de betaling der belasting in het jaar, waarin de inkomsten, die tot basis van de definitieve aanslag dienen, worden verkregen) en de „definitieve" (die uiteraard eerst na afloop van het bepaalde jaar kan worden vastgesteld en op grond waarvan bij- of terugbetaling zal plaats hebben). Op grond van het voorenstaande wordt thans gesproken van de reële heffing volgens het reële stelsel.

Voor den belastingbetaler zijn nu de volgende punten der (nieuwe) „landsverordening op de inkomstenbelasting 1943" van belang.

1. Zijn belasting 1942/43 (het laatste belastingjaar volgens het oude bronnenstelsel) is slechts invorderbaar tot en met de maand December 1942. Dat wil zeggen over de maanden Januari, Februari, Maart en April 1943 is door hem op de oude I.B. aanslag geen belasting verschuldigd. Dat betekent, dat zij, die alsnog belasting over 1942/43 gaan betalen, daarmede rekening dienen te houden. Mocht per ongeluk toch over de niet verschuldigde maanden belasting zijn of worden betaald, dan zal deze t.z.t. terug worden gegeven of verrekend met andere openstaande verschuldigde belastingbedragen.

2. Dat de belasting geheven zal worden over het in enig kalenderjaar (voor het eerst het jaar 1943) verworven zuiver inkomen. Hetgeen zeggen wil, dat met boekjaren afwijkende van het kalenderjaar geen rekening zal (kan) worden gehouden. De koopman zal dus thans die stappen moeten doen, die hem in staat zullen stellen begin 1944 behoorlijke aangifte te kunnen doen over 1943.

3. Dat tegen de „voorlopige" aanslag geen bezwaarschrift (reclame) kan worden ingediend. Immers na afloop van het kalenderjaar zal mede aan de hand van door belastingplichtige te verstrekken gegevens (aangifte) de „definitieve" aanslag worden vastgesteld, waartegen desnoods (net als tot dusver) bezwaren kunnen worden ingebracht.

4. Het belastingjaar dat tot dusver liep van 1 Mei tot en met 30 April, is komen te vervallen en in de plaats daarvan is het belastingjaar gelijk aan het kalenderjaar.

5. De kinderaftrek die tot dusver alleen toepassing vond bij belastbare inkomens niet hoger dan ƒ 7200.—, vindt thans ook toepassing daarboven.

6. De maximum-aftrek voor premiën levensverzekering tot dusver ƒ 800.— is verhoogd en gebracht op ƒ 840.—.

7. De betaling, die tot dusver diende te geschieden in vier gelijke termijnen, verschijnende op de voorlaatste werkdag van de maanden Juli, October, Januari en April (het oude belastingjaar liep van 1 Mei t/m 30 April), is vergemakkelijkt. Daaromtrent bepaalt de nieuwe landsverordening, dat deze (de belasting zowel van de voorlopige als definitieve aanslag) invorderbaar is in zoveel gelijke termijnen als er na de maand, waarin het aanslagbiljet is verstrekt, nog maanden van het belastingjaar overblijven. Op de vijftiende van elke dier maanden valt een verschijndag.

Indien de verstrekking van het aanslagbiljet heeft plaats gehad na 31 Juli van het belastingjaar (d.i. (kalenderjaar), is de aanslag invorderbaar in vijf gelijke termijnen, waarvan de verschijndagen achtereenvolgens vallen op de vijftiende van elke maand, te beginnen met de maand, volgende op die, waarin de verstrekking plaats had.

8. Behalve dat de werkgevers de verplichting hebben in de loonopgaaf gegevens benodigd voor de berekening van de kinderaftrek te verstrekken, bepaalt de landsverordening thans, dat de kinderaftrek alleen en uitsluitend wordt toegepast ten aanzien van de kinderen in de aangifte vermeld dan wel, indien geen aangifte is gedaan, ten aanzien van de kinderen door of vanwege den belastingplichtige vóór 1 Maart van het belastingjaar (dus voor het belastingjaar 1943, vóór 1 Maart as.) op Curaçao aan den Inspecteur der belastingen en op Aruba en Bonaire aan den Gouvernements-Ontvanger (aldaar) opgegeven. Van de zijde der vorenbedoelde belastingautoriteiten zullen binnenkort, ter vergemakkelijking der mededeling, formulieren worden verkrijgbaar gesteld. Deze formulieren zullen dan tevens ten kantore van de Heren Gezaghebbers en Districtmeesters verkrijgbaar zijn, die bij de invulling zoveel doenlijk hun medewerking zullen verlenen.

9. Tot slot een bepaling, die bij een slechte gang van zaken voor den belastingbetaler van belang zal zijn. Hij heeft, alhoewel geen recht van reclame tegen de voorlopige aanslag, het recht, indien hij aannemelijk maakt (op Curaçao aan den Inspecteur der belastingen en op Aruba en Bonaire aan den Gouvernements-Ontvanger, aldaar), dat de hem op te leggen definitieve aanslag vermoedelijk over een belastbare som zal worden berekend, welke minder dan drie vierden zal belopen van de belastbare som, waarover de voorlopige aanslag is berekend, schorsing van de invordering van de voorlopige aanslag te verzoeken. Deze schorsing zal alleen op schriftelijk verzoek worden toegestaan en dan alleen tot het bedrag, waarmede die voorlopige aanslag de later op te leggen definitieve aanslag vermoedelijk zal overtreffen.

Hoofdzaak is dus, de voorlopige aanslag als zodanig (voorlopig) te beschouwen en de aanwijzingen op formulieren en aanslagbiljetten voorkomende te raadplegen.

Ten slotte zij hier herhaald, dat slechts enkele punten hierboven naar voren zijn gebracht en dat geenszins op volledigheid kan worden geboogd.

ST. THOMAS VAN AQUINO EN DE JODEN.

Een lezer schrijft ons:

Bij de onlangs gehouden protestvergaderingen tegen de vervolging van de Joden werd het goede van het volk van Israël naar voren gebracht en één van de sprekers wees ook op de invloed, heilzame invloed van Joden op St. Thomas. Hoe oefenden de Joden invloed op St. Thomas?

Wanneer men het leven leest van den Heiligen Thomas en zijn werken bestudeert, dan heeft Thomas, als wij dat zo mogen zeggen, driemaal contact gehad met de Joden. In de opbouw van zijn wijsbegeerte was de Heilige Thomas niet zo dom, om zijn voorgangers ongelezen te laten, doch de kennis van schier alle bekende schrijvers uit die dagen blijkt duidelijk uit al zijn werken.

Welnu: het is niet waar, dat het Joodse volk slechts één wijsgeer voortbracht, nl. Spinoza, daar het Joodse volk slechts op handelsbelang uit zou zijn. Thomas zou u anders kunnen vertellen. Hij kende de werken van een Avencebrol „Levensbron" en vooral had hij eerbied voor het werk van dien anderen Joodsen philosooph Mozes Maimonides, wiens werk „Gids der dwalenden" het vooral was, dat van invloed werd op de inhoud en de opzet van het werk van Thomas zelf. Deze door Thomas gerespecteerde philosooph had zich beijverd na te gaan hoe wij met ons verstand, wij als redelijke wezens, kunnen bewijzen dat God bestaat. Dat was juist hetgeen Thomas verlangde: zo wij iets met dat hoogste geschenk Gods kunnen bewijzen, moeten wij het niet op gezag noch op geloofsmotieven aannemen. Ook deze Joodse philosooph had begrepen wat een steun het is voor dwalenden het verstand zover mogelijk actief te zien. Daarin vonden zij elkaar.

Het tweede contact was het antwoord op enkele vragen, die de Hertogin van Brabant tot Thomas richtte en waarin ze hem verzocht, uiteen te zetten hoe zij de Joden diende te regeren. St. Thomas antwoordde haar, ofschoon hij zegt dat ze zich maar moet wenden tot mensen meer thuis in deze practische quaesties. Thomas zet voorop, dat Christenen even goed moeten gestraft worden bij woeker etc. als Joden en geeft als zijn opinie aan, dat men wetsbepalingen moet maken om de Joden tot arbeid te verplichten zo zij in ledigheid zich tot het maken van woekerwinsten laten verleiden.

Het derde contact is wel voor Thomas het meest vreugdevolle geweest. Het geschiedde, dat Thomas toen hij professor in Rome was, met de Kerstdagen uitgenodigd werd ten huize van Cardinaal Richard Hannibaldi te Frascati. Twee rabbijnen waren ook uitgenodigd en wat kon anders geschieden dan dat er zich een zwaar theologisch dispuut ontwikkelde?

Thomas sprak de gehele nacht door. Men kwam niet dichter bijeen, doch de volgende nacht, de Kerstnacht zelf, bad Thomas voor hen en werkelijk de twee rabbijnen kwamen neerknielen bij de Kerstkribbe van hun Messias. „Nooit werd er het kastel der Hanni-baldi's een Kerstfeest met groter blijdschap gevierd".

ROND PRINS(ES)...

Prins Bernhard heeft op een persconferentie, te Ottawa gehouden, verklaard, dat Prinses Juliana in betere gezondheidstoestand verkeert dan ooit te voren. Hij vertelde, dat de beide Prinsesjes juist hersteld zijn van een lichte aanval van mazelen. De Prins betuigde zijn dank aan de Canadese regering voor alle vriendelijkheid en bereidwilligheid, betoond naar aanleiding van de aanstaande geboorte. Hij zeide ook, dat de Koningin de doopplechtigheid hoopte bij te wonen, doch dat deze voorlopig wel uitgesteld zal worden. Deze doop zal volgens de Nederlandse traditie geschieden, „doch zonder de familie-doopjurken, die in Nederland zijn achtergebleven".

COMITÉ BONAIRE.

Ter gelegenheid van de aanstaande blijde gebeurtenis in het Koninklijk Huis.

Dames: Mej. M. de Bruin, Mej. A. M. van de Dijs, Mevr. J. L. Hart, Mevr. C. E. B. Hellmund, Mej. J. Hellmund, Mevr. J. N. J. Rojer, Mevr. J. van Zijl.

Heren: Gezaghebber van Bonaire, Frater Beatus, A. E. Booi, J. W. H. van Beck, L. D. Gerharts, Dominee A. van Essen, Dr. B. Golfman, J. L. Hart, C. E. B. Hellmund, Pastoor M. Latour, Luis Ramirez, J. W. J. Rojer, E. B. St. Jago, Pastoor J. A. M. Wolters, J. van Zijl.

COMITÉ SINT EUSTATIUS.

Ter gelegenheid van de aanstaande blijde gebeurtenis in het Koninklijk Huis.

Voorzitter: Buncamper; Secretaris Penningmeester: Peterson; Leden: Pastoor van Teefelen, Pattie Sprott, James Hooker, Alfred Pandt.

Programma: Vlaggeparade, Kerkdiensten, Openbaar Gehoor aubade door schoolkinderen, optocht gevolgd door muziek en volksfeesten.

COMITÉ SINT MAARTEN.

Ter gelegenheid van de aanstaande blijde gebeurtenis in het Koninklijk Huis.

Voorzitter: Houtman, secretaris penningmeester: Carty, leden: Conner, Vervuurt, Hassell.

Programma: Klokgelui, Parade padvinders, Kerkdiensten, Aubade openbaar gehoor, zeil-, zwem-, loop-, fietsen en paardenwedstrijden, ringsteken op fietsen, tractatie schoolkinderen en extra bedeling armen en tot slot vuurwerk.

COMITÉ SABA.

Ter gelegenheid van de aanstaande blijde gebeurtenis in het Koninklijk Huis.

Landraden: J. H. Hassel J.L. Hassell; Pastoor: M. Weyers; Dokter: P. Nassy; Hoofdschool: O. M. Williams, C. Peterson, R. A. Johnson, W. Berghout.

Programma: 's Ochtends kerkdiensten, aubade, tractatie schoolkinderen, extra bedeling armen, openbaar gehoor. 's Middags: volksspelen van schoolkinderen in Bottom. Volgende middag volksspelen schoolkinderen Windwardside Hellsgate.

FILM

„De Dame heeft Plannen" (Cinelandia). Plannen maken, menigmaal lucht-kastelen, is doorgaans een allergezelligste, doch dikwerf vrij glibberige bezigheid. Vooral, daar er altijd wel lieden zijn te ontdekken, wier roeping het schijnt te zijn, roet in het eten van anderen te gooien. Een en ander althans pogen te torpederen, om in hedendaagse stijl te blijven! En het katje-om-niet-zonder-handschoenen-aan-te-pakken Paulette Goddard met ogen en haren als steenkolen kan in de rol van verslaggeefster daarvan meepraten. (Een assistente overigens, voor een vooruitstrevend Dagblad om van te watertanden!) Luistert maar:

Ze verheugt zich reeds, nog wel per vliegboot, een uitstapje te zullen maken naar Lissabon; toevluchtsoord voor velen op het ogenblik. (Het plannen-gedoe speelt zich af in onze „wereld" van heden!) Welk oord wel geen Domburg of Zouteland, maar toch wel een aardig plaatsje is. En zij zal daar assistente worden van een (Noord) Amerikaansen oorlogscorrespondent (Ray Milland). Doch haar en andermans plannen worden voor het grootste gedeelte door de war geschopt. Door Duitse agenten, die ook al plannen hebben en wel om plannen van nieuwe (Noord) Amerikaanse plannen van (Noord)Amerika naar de Wilhelmstrasse te futselen. Alwaar men, al thans volgens deze comedie, Wiener-Schitzel aan het koken zou zijn! En een en ander (het futselen) nog wel door middel van gebeeldhouwde rug ener beeldige „diva"! Met het gevolg, dat aan het einde (van de vertoning) onze oorspronkelijke plannenmaakster ook al met plannen (op haar rug) rondhuppelt. U ziet: een nogal vrij ongemene, opwindende geschiedenis, vol verwikkelingen. De origineelste spionnage-parodie, welke nog ooit op het witte doek werd geprojecteerd. Doch welke niet nalaat u hier en daar te doen uitroepen: „O, wat griezelig!"

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Vr. 15 Jan.

Telegram Afdeling: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.

Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.

Scheepvaart Afdeling: Hr. De Troye, tel. 724, Emmastad 133A.

Dok Afdeling: Hr. De Klerk, tel. 431.

Prot. Gem. Emmastad: Kerkdiensten, Zondag 17 Januari 9.30 uur. Voorganger Ds. C. Steenstra.

Agenda:

Do. 14 Jan. 19.30 uur Comp. bij. „C" klasse. 20.00 uur E.H.B.O.-cursus o.l.v. Hr. Moulijn.

Vr. 15 Jan. 19.30 uur Comp. bij. „A" klasse.

Za. 16 Jan. 19.30—23.— uur Ontspanningsavond Noordamerikaanse Militairen (introductie op kaart toegestaan)

Di. 19 Jan. 19.30 uur Comp. bij. „B" klasse. 20.15 uur Wekelijkse kaartavond.

Wo. 20 Jan. 19.30 uur Comp. bij. „Hoofdklasse". 20.00 uur Technische voordracht over smeerolien in het Repetitielocaal.

Zaterdag 16 Januari as. zal weder een ontspanningsavond voor de Noordamerikaanse militairen worden gegeven. Aanvang 19.30 uur. De Concordia Band zal de dansmuziek verzorgen. Introductie op kaart zal in beperkte mate worden toegestaan. Aanvragen te richten tot den Secretaris van de club.

Biljartvereniging „Holland": As. Woensdag 13 Januari ledenvergadering in Sociëteit „Groot Kwartier" om 20 uur. Bespreking competitie.

Buitenland.

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit:

„Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte): Gedurende de nacht van 10 op 11 Januari vielen Noordamerikaanse motortorpedoboten een aantal Japanse torpedojagers aan nabij Guadalcanal. Twee torpedotreffers werden geplaatst op een der vijandelijke torpedojagers en een treffer op een tweede torpedojager. Twee mogelijke treffers werden gerapporteerd op een derde torpedojager. De vijandelijke strijdmacht keerde terug in Noordwestelijke richting.

Op 13 Januari viel een strijdmacht van middelzware Marauder (Martin B-26) bommenwerpers met een escorte van Airacobra (Bell P-39) en Lightning (Lockheed P-38) gevechtsvliegtuigen de vijandelijke installaties aan de Rekata-baai aan. Resultaten zijn niet gerapporteerd. De Noordamerikaanse grondstrijdkrachten op Guadalcanal zetten met steun van de luchtstrijdkrachten haar opmars voort".

Het beschadigen van twee en mogelijk drie Japanse torpedojagers brengt het aantal vijandelijke oorlogsschepen, dat in het gebied van de Salomonseilanden werd beschadigd, op 87. Bovendien werden in datzelfde gebied 57 Japanse oorlogsschepen tot zinken gebracht en 6 mogelijk tot zinken gebracht (Washington, (AP) 14.1).

AANVAL OP EEN VIJANDELIJK CONVOOI.

Canadese en Nederlandse escadrilles van Hudsons vonden een vijandelijk convooi, dat op ongeveer 8 kilometer van de kust af in Noordelijke richting stoomde. De Vleugel Commandant van een Canadees escadrille cirkelde boven het convooi na een voltreffer te hebben geplaatst, niettegenstaande het afweervuur en wierp lichtkogels om de andere vliegtuigen naar de plek te geleiden. Een tweede Canadees plaatste een bijna-treffer. Een andere treffer werd toegeschreven aan een Nederlands vliegtuig. Alle vliegtuigen keerden veilig terug (Londen, (AP) 14.1).

CHINESE WINSTEN IN DE PROVINCIE HONAN.

Het Chinese Hoofdcommando maakte bekend, dat in de provincie Honan de steden Kwangsjan en Losjan heroverd zijn en verklaarde verder, dat Chinese troepen de Japanners fel aanvallen binnen de stad Sinyang en omgeving. In deze aanvallen zou verdering worden gemaakt. Het communiqué zeide, dat Kwangsjan op 11 Januari heroverd werd en Losjan de volgende dag genomen werd. Losjan ligt op 45 kilometer ten Oosten van Singyang, de belangrijke Japanse basis in het Zuiden van de provincie Honan. Kwangsjan ligt op 40 kilometer ten Zuid-Oosten van Losjan. (Tsjungking, (AP) 14.1).

HET JAPANSE VOLK KRIJGT MEER TE HOREN.

De radio van Berlijn onthulde in een bericht uit Tokio, dat het Japanse volk thans te horen krijgt, dat de Noordamerikanen en Australiërs op zijn minst de numerieke meerderheid in de lucht hebben in het geied van de Salomonseilanden en Nieuw Guinea.

De correspondent van het Tokiose nieuwsblad „Asahi" schreef: „De Geallieerden hebben de numerieke meerderheid in luchtstrijdkrachten te hunner beschikking, waarmede zij zullen pogen de Japanse bases en transportschepen te vernietigen".

Hieraan voegde hij echter toe: „De Japanse luchtmacht heeft niettegenstaande telkens opnieuw grote successen behaald tegen de vooruitgeschoven vijandelijke sterkten en voorraadbases. Beide zijden (op de Salomonseilanden en Nieuw Guinea) bezetten even krachtige posities (New York, (AP) 14.1)

GOEBBELS ZIET DE TOESTAND DONKERDER IN.

Een DNB-bericht, dat in de Londense pers werd gepubliceerd, zeide, dat Goebbels in zijn weekblad „Das Reich" heeft verklaard, dat in het vierde jaar van de oorlog „Duitsland zich gesteld ziet voor een zending, die oneindig harder en moeilijker is dan waarvoor men zich in 1939 gesteld zag". Verder: „Wij vechten aan het Oostelijk front tegen een systeem, dat de oorlog heeft omgezet in een 'totale oorlog' en dé oorlog heeft gebracht tot een omvang, die barbaarse wreedheden bereikt. De tijd zal komen, dat wij in staat zullen zijn onze meerderheid te tonen boven de Bolsjewistische aanval op ons, doch het is van belang onze kracht niet uit te putten".

Goebbels schreef, dat de strijd „een geval van leven of dood voor ons" is geworden. Tevens drong hij er bij alle Duitsers op aan harder te werken om de „last te helpen verlichten, die op het front drukt" (Lissabon, (AP) 14.1).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN NEW DELHI.

Het gezamenlijke oorlogscommuniqué van New Delhi luidt als volgt:

„Op 14 Januari vielen formaties van Royal Airforce bommenwerpers 4 dorpen aan op het eiland Akyab, welke door de Japanners bezet zijn. Op elk doel kwamen de bommen goed terecht en goede resultaten werden waargenomen. Behalve door het bombardement werd verder schade veroorzaakt door onze escorterende vliegtuigen. Geen vijandelijke vliegtuigen werden ontmoet.

Gisteravond vielen onze zware bommenwerpers de dorpen op het eiland Akyab aan. Aanvallen werden gedaan van betrekkelijk geringe hoogte en vele zware bommen zag men barsten op het doel. Van deze en andere operaties wordt geen onzer vliegtuigen vermist" (New Delhi, (AP) 15.1).

ITALIAANSE KUST WORDT VERSTERKT.

De radio van Berlijn zeide in een bericht uit Palermo, dat de verdedigingswerken aan de Italiaanse en Siciliaanse kusten ten zeerste versterkt zijn als bescherming tegen een invasie. De radio zeide: „De modernste spoorwegbatterijen van alle calibers worden gebruikt, behalve nog de gefortificeerde sterkten voor het beschermen van Sicilië's kust tegen een invasie." Hieraan werd toegevoegd: „De bescherming tegen een invasie van het Italiaanse vasteland is op gelijke wijze georganiseerd (New York, (AP) 14.1).

ITALIË DOET AFSTAND VAN EX-TERRITORIALE RECHTEN IN CHINA.

Italië heeft een nota gezonden aan de marionetten-regering van Nanking in China waardoor op „formele wijze afstand wordt gedaan van alle Italiaanse concessies en ex-territoriale rechten in China". Deze geste van de Italiaanse regering is van dezelfde aard als werd gedaan om de stap van de Verenigde Staten van Noord-Amerika en Groot Britannië te evenaren, waarmede men afstand deed van de exterritoriale rechten. Zij werd ook gevolgd door het sluiten van een pact tussen Japan en de marionetten-Regering te Nanking, waardoor Japan afstand doet van de exterritoriale rechten.

Italië's enige concessie in China omvatte enkele hectaren in Tientsin (Londen, (AP) 14.1).

AANVAL OP LAE.

Billy Mitchell, middelzware bommenwerpers en Douglas Havoc aanvalsvliegtuigen vlogen heden laag over de vijandelijke stellingen te Lae en Kaap Sanananda. Een licht afweervuur begroette de Mitchells, die hun aandacht op Lae concentreerden, doch geen 0-jagers stegen op om de aanvallers te onderscheppen op geen van beide plaatsen. Een der vliegers zeide: „Het weer was schitterend en wij hadden een ongewoon goede vlucht. Een object, dat wij raakten, was een groot gebouw." (Ergens op Nieuw Guinea, (AP) 14.1).

DE DUITSERS HEBBEN MEER MANSCHAPPEN NODIG.

Edwin Shanke seint uit Stockholm: Betrouwbare diplomatieke kringen deelden mede, dat de Duitsers, die zich gesteld zien voor toenemende verliezen en steeds grotere eisen van de nieuwe fronten, een ernstige poging doen om alle beschikbare reserves te mobiliseren door mannen in het leger op te nemen, die tevoren voor de militaire dienst waren afgekeurd.

Men zeide, dat een commissie van hoge Duitse leger- officieren het Reich afreist om de laatste verscholen mankracht van het land naar boven te halen, zoals mannen, die tevoren ongeschikt bevonden waren voor actieve dienst om geringe gebreken, doch kunnen worden gebruikt als garnizoenstroepen in de bezette landen of voor kantoorwerk, waardoor meer physiek gezonde mannen voor het front worden vrijgemaakt.

Men zeide, dat de Duitsers met dit program rekenen nog 2 millioen man voor het leger op te leveren. Waarnemers wezen er evenwel op, dat het inlijven van deze mannen in de strijdkrachten den arbeidsdictator Fritz Sauckel, die reeds grote moeilijkheden ondervindt om geoefende arbeiders te vinden voor de belangrijke oorlogsindustrie — zou stellen voor de reusachtige taak om plaatsvervangers te vinden in de bezette landen (Stockholm, (AP) 14.1).

EEN NIEUWE RUSSISCHE DOORBRAAK?

De Columbia Broadcasting System ving een bericht op van de Britse radio volgens hetwelk een bekendmaking uit Moskou een „nieuwe doorbraak door de Russen in het beneden-Dongebied" zou hebben gemeld. De sector waarin deze doorbraak gemaakt werd, werd evenwel niet onthuld. Al wat bekend werd, is dat de hoofdlinie van de Duitsers is doorbroken door Russische pantsereenheden, die een aantal dorpen veroverden en gevangenen en materiaal namen. Een bericht uit Moskou zeide, dat deze nieuwe doorbraak de weg heeft bereid voor een nieuwe opmars naar Rostov (New York, (AP) 14.1).

DE GEVECHTEN IN CHINA.

Een zegsman van het Chinese leger veranderde de bekendmakingen in het communiqué, hetwelk Woensdagavond door het Hoofdcommando uitgegeven werd, dat de belangrijke basis Sinyang in het Zuiden van de provincie Honan door de Chinezen heroverd zou zijn.

In antwoord op een vraag zeide hij: „De Chinezen zijn niet volledig in het bezit van de stad, doch de gevechten hebben binnen de muren voortgang nadat de Chinezen door de Westelijke poort binnendrongen". Hij verklaarde, dat de Japanse campagne in de Tapieh-bergen langs de grens tussen Anhwei en Hupeh in het Oostelijk deel van Midden-China „thans wel mislukt kan worden genoemd". Hij deelde mede, dat de Chinezen bijna alle voorname centra, die door den vijand werden genomen in de eerste phasen van de campagne, welke op 19 December begon, hebben heroverd. Hij schatte dat de Japanners alles tezamen 50.000 tot 60.000 manschappen hadden gebruikt in de Tapieh-campagne en ongeveer 3000 man verloren (Tsjungking, (AP) 14.1).

MARTINIQUE STOPT MET PRO-VICHY PROPAGANDA.

Van Engelse zijde wordt officieel medegedeeld, dat Martinique, sedert het afbreken der betrekkingen tussen Vichy en de Verenigde Staten, heeft opgehouden met zijn radio-uitzendingen van pro-Vichy-propaganda op de korte golf. Een en ander op „verzoek" van de Regering der Verenigde Staten.

NEDERLAND.

NEDERLAND, MIJN VADERLAND......

Prof. Dr. Jan de Vriend, bekend N.S.B.-er en voorzitter van het „Letterkundige Gilde" heeft te Hilversum een radio-rede gehouden tot de Nederlandse arbeiders, hen oproepend niet te mokken en niet langzaam te werken. Zijn woord was gericht tot de Nederlandse arbeiders in Duitsland en de professor vroeg: „Maakt alsjeblieft geen slechte indruk op jullie Duitse werkgevers, want ge zult het daardoor voor Nederland kunnen bederven."

Deze rede is symptomatisch, zowel voor Jan de Vries als voor de houding der Nederlanders in Duitsland. De professor deelde ook mede, dat er een nieuw blad voor de Nederlandse arbeiders in Duitsland zal uitkomen, dat de huichelachtige naam „Nederland, mijn vaderland" zal dragen.

OOK DEZE......

Gemengd gehuwde Joden, tot nu toe vrijgesteld van deportatie uit Nederland, zullen nu ook gedeporteerd kunnen worden, aldus deelt de officiële Joodse Raad te Amsterdam in zijn orgaan mede. Vermoedelijk betreft dit vooralsnog alleen gemengd gehuwde mannelijke Joden.

ONGELUK OP DE ISLA.

Kort na het ter perse gaan van dit blad bereikte ons het bericht, dat op de terreinen van de C.P.I.M. enkele zuurstof-cylinders ontploft zijn, waardoor persoonlijke ongevallen veroorzaakt werden.

Aangezien het ons niet gelukte telefonisch contact te krijgen met Emmastad zijn wij thans niet in staat biezonderheden mede te delen. Er wordt evenwel gesproken van een ernstig ongeluk en van 4 of 5 gewonden. Tot op dit ogenblik zouden er geen dodelijke slachtoffers te betreuren zijn, hoewel enkele gewonden in zulk een toestand verkeren, dat voor hun leven gevreesd wordt.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** De radio van Parijs deelde mede, dat de grens tussen Spaans- en Frans Marokko gesloten is.

— **Rome:** Het Italiaanse communiqué deelde mede, dat de vijandelijke (Geallieerde) luchtactiviteit in Libye gisteren toenam en dat 28 vliegtuigen werden neergeschoten.

— **Londen:** Een Britse correspondent, die zich met de voorste troepen in Westelijk Birma bevindt, deelde mede, dat Generaal Wavell per vliegtuig arriveerde voor een inspectie van het gebied. Wavell werd vergezeld door Irwin, Commandant van het Oostelijk leger. Wavell zeide: „Wij zullen sampans en elk ander soort plaatselijk vervoermiddel moeten gebruiken. Wij hebben overwogen om olifanten te gebruiken, maar zij eten teveel. De Noordafrikaanse campagne is nu van invloed op dit gebied met betrekking tot de bevoorrading. Deze komen nu goed en wij hebben veel meer vliegtuigen dan vroeger."

— **Berlijn:** Het Duitse Hoofdcommando deelde mede, dat defensieve gevechten voortduren in de Zuidelijke sector van het front met „onverminderde felheid". Hieraan werd toegevoegd, dat in het gebied van Stalingrad de Duitse troepen zich verdedigen in bittere gevechten tegen voortdurende hevige Russische aanvallen.

— **Moskou:** Het winter-offensief aan de Caucasische en Donfronten maakt verder voortgang. De Russen bezetten nog verschillende bewoonde plaatsen, zowel in de Caucasus als in het beneden-Dongebied, terwijl zij de vijandelijke weerstand overkomen. Na in drie dagen een afstand te hebben afgelegd, waarvoor de Duitsers drie maanden nodig hadden om door Mozdok, Naltsjik en Mineralnyi Vody te passeren, ziet het Rode leger zich thans gesteld voor het probleem de hoofdstrijdkrachten aan te voeren om de opmars van de voorhoede te steunen en de nieuw gewonnen stellingen te consolideren, alvorens verdere aanvallen worden gedaan in de Caucasus.

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika:** Vliegende Forten vielen gisteren de Oostelijke Tunische havens Sousse en Sfax aan, waar zij de havengebieden in puin achterlieten. Lichtere tweemotorige B-26's bestookten de spoorlijnen en verkeerswegen langs de kustweg te Mahares aan de Golf van Gabès, op 32 kilometer ten Zuid-Westen van Sfax. Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen deden uitgebreide vluchten boven het gevechtsgebied. Het Geallieerde communiqué zeide, dat er „geen verandering plaats vond in de grondsituatie."

De Pausen als Vredevorst - II

Leo XIII en de Vredesconferentie van 1899.

Correspondentie tussen Koningin Wilhelmina en Leo XIII.

Italië verzet zich tegen pauselijke deelneming.

Het hoge zedelijk prestige van de Heilige Stoel was een der oorzaken, waarom Tsaar Nicolaas II, toen hij in zijn circulaire van 14 Augustus 1898 de verschillende mogendheden, aan zijn hof geaccrediteerd, uitnodigde, tot het bijwonen ener vredesconferentie, dit verzoek ook richtte tot Leo XIII, ofschoon deze geen vertegenwoordiger te St. Petersburg had. Het doel dier conferentie zou zijn: een einde te maken aan de wedstrijd in bewapening, welke een voortdurend gevaar was voor de vrede. Leo XIII had reeds in verschillende plechtige verklaringen en in zijn encycliek „Praeclara gratulationis" in dezelfde richting gewerkt; daarom kon het niemand verwonderen, dat ook Hij bij de conferentie zou vertegenwoordigd zijn.

In dit verband is op te merken, dat op het ogenblik ook in enkele Noordamerikaanse couranten de vraag geopperd werd of Paus Pius XII, vertegenwoordigende niet alleen zoveel honderden millioenen christenen, maar als moreel centrum der wereld nummer één, ook niet ter vredesconferentie zal worden uitgenodigd. Zonder deze vraag thans te behandelen, keren wij terug naar Leo XIII. In zijn antwoord aan den tsaar, waarin Leo dezen gelukwenst met zijn initiatief laat Hij nog eens uitdrukkelijk uitkomen, dat het verwaarlozen der onveranderlijke en eeuwige beginselen der gerechtigheid de schuld is van de rampzalige toestand van Europa.

In een tweede circulaire doet graaf Mouravier, 30 December 1898, voorstellen, die op de conferentie kunnen behandeld worden. Een daarvan loopt juist samen met de bemoeiingen van de Heilige Stoel: Het in beginsel aannemen der goede diensten die een facultatieve bemiddeling en arbitrage kunnen bewijzen, om gewapende conflicten te voorkomen. Het opmaken ener éénvormige practijk bij de toepassing ervan. Verplichtende arbitrage was in de toestand, waarin Europa verkeerde, niet mogelijk. In zijn antwoord betuigt Cardinaal Rampolla in 's Pausen naam zijn adhaesie aan dit artikel en belooft volkomen medewerking, om dit gewichtig punt te doen aannemen.

Nadat alle antwoorden op de circulaire binnen waren, werd overeengekomen, dat de conferentie 's Gravenhage zou gehouden worden en de Minister van Buitenlandse Zaken, De Beaufort, zond in naam van Koningin Wilhelmina de uitnodigingen aan de mogendheden, de Paus echter ontving er geen.

Wat was er gebeurd?

De Italiaanse Minister van Buitenlandse Zaken, Admiraal Canevaro, had tot de regeringen te Sint Petersburg en te 's Gravenhage de volgende mededeling gericht: Als de Paus wordt uitgenodigd bij de aanstaande vredesconferentie in Den Haag, zal de Koninklijke regering van Italië deze uitnodiging beschouwen als een belediging haar aangedaan en zal zij zich er van onthouden, zich op de conferentie te laten vertegenwoordigen.

Een hoogst ernstige bedreiging voor het welslagen, want als een der grote mogendheden afwezig bleef, zou al het werk nutteloos zijn, daar de besluiten dan voor deze niet bindend waren. Daarenboven liep het gerucht, dat ook Duitsland verklaard had, dat zo een der mogendheden der „Triple alliantie" niet op de conferentie verscheen, ook Duitsland zich afzijdig zou houden. De conferentie zou in dit geval niet het minste nut meer hebben. De andere mogendheden berustten er dus in, den Paus niet uit te nodigen.

Waarom trad Italië aldus op? Het was in de tijd na 1870; de Romeinse Quaestie welke eerst in 1929 tussen Pius XI en Mussolini werd opgelost, brandde. De vrijmetselarij en het anticlericalisme vierden al die 59 jaren hoogtij, maar vooral gedurende de eerste decennia. Anti-clericale, maçonnieke invloeden zijn dus zeker ook hier aan het werk geweest, en vooral ook was Italië bevreesd, dat de Heilige Stoel op de conferentie de Romeinse Quaestie zou bespreken en opkomen tegen de eenheid van Italië, om de voormalige Pauselijke staat of ten minste, een gedeelte ervan op te eisen. Tezelfdertijd verspreidden Italiaanse couranten en tijdschriften de af weerde de stelling dat de Paus geen souverein meer was, geen persoonlijkheid, die onder het internationaal recht ressorteerde, sinds Hij zijn Staten had verloren. Daarom kon hij ook niet tot de conferentie uitgenodigd worden. Het was voor Leo XIII een gevoelige slag. Toch toonde Hij zijn grootheid van ziel, door in het consistorie van 11 April 1899 de beste wensen te uiten voor het slagen der conferentie, terwijl Hij er nog gedenkwaardige woorden over het vredesprobleem aan toevoegde. Hij schonk dus zijn zedelijke medewerking.

De organisatoren der conferentie voelden het ongepaste van de uitsluiting des Pausen, nadat hij reeds met St. Petersburg had onderhandeld en men besloot te trachten de lompheid enigszins goed te maken.

Men ging als volgt te werk: Koningin Wilhelmina maakte gebruik van de wensen, door Leo XIII in het consistorie uitgesproken, om den Paus in een brief dank te betuigen, waarin Zij tevens den Paus verzocht, haar op zijn beurt een openbare brief te doen toekomen over de aanstaande vredesconferentie, welke brief bij de zitting der conferentie zou kunnen voorgelezen worden.

Leo XIII greep deze gelegenheid aan en zond een indrukwekkende brief waarin Hij zijn wensen uitte voor het succes der conferentie, maar waarin Hij tevens aantoonde, dat het de rol van den Paus zou geweest zijn, niet alleen morele steun te verlenen, maar ook effectief mede te werken.

Het schrijven van deze twee brieven en het plan ze op de zitting voor te lezen, lekte uit. Italië zag hierin een middel, den Paus indirect toch te doen deelnemen. De Italiaanse afgevaardigden deden dan ook weten, dat, als men het zou voorlezen zou overgaan, zij bevel hadden, zich te verwijderen. Dit laatste moest in ieder geval vermeden worden; men vroeg zich dan ook af, wat nu te doen. Vooral de Russische gedelegeerden Martens en Von Staal, de president der conferentie wensten vurig, een uitweg te vinden.

Men besloot tijdens de conferentie geen woord te zeggen over de twee brieven, maar eerst in de laatste zitting als het proces-verbaal der besluiten was goedgekeurd. Zo geschiedde. De president verhief zich van zijn zetel en verzocht den heren nog een ogenblik te blijven zitten voor het aanhoren ener belangwekkende mededeling. Toen verklaarde Von Staal, dat Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden aan Zijne Heiligheid den Paus naar aanleiding van de conferentie de volgende brief had gericht, waarna hij de brief voorlas.

Zijne Heiligheid de Paus heeft aan de Koningin het volgende geantwoord, ook nu weer werd de gehele brief van den Paus voorgelezen. Daarna voegde Von Staal er aan toe: En nu verklaar ik de conferentie voor opgeheven. Zo werd ondanks het veto van Italië de Paus toch nog vernoemd op de conferentie.

Het grote voordeel, dat de conferentie heeft afgeworpen is: de stichting van het Permanente Internationale Hof van Arbitrage. Dit hof is geen instelling met vaste leden, maar het is een lijst van namen van personen, uit wie de mogendheden, die in conflict komen, haar arbeiders kunnen kiezen. Wel bleef te 's Gravenhage een permanent secretariaat gevestigd. Elk der mogendheden benoemt vier arbiters, uit deze kiest elk der twee partijen twee personen uit, welke op hun beurt een vijfden persoon benoemen.

In welke verhouding stond nu Leo tot dit hof van arbitrage?

Niet alle staten hadden hun vertegenwoordigers op de conferentie, zij konden echter, door de protocolen te tekenen, toetreden. Bij gevolg kon ook de Paus zeggen: „Ik sluit mij aan bij de besluiten, die genomen zijn volgens de gewone diplomatieke gebruiken." Door dit te verklaren, zou de Paus deelnemer worden aan de Haagse besluiten en moest hij rechtens bij een volgende conferentie uitgenodigd worden. Hij had dan nog slechts vier arbiters te benoemen, die evenals die van andere staten uitgenodigd konden worden, een geschil tussen twee Staten te beslechten.

Dit was niet naar de zin van Italië. Wat nu gedaan? Den Paus bij name niet in staat verklaren tot toetreding durfde men niet. Iets anders moest worden bedacht. Vooreerst bleef Italië op de achtergrond, men vroeg de hulp van Engeland. Lord Pauncefote liet over een motie stemmen, die den Paus practisch moest uitsluiten. De toetreding ~~n.l. der niet vertegenwoordigde~~ mogendheden werd niet vrij verklaard. De reeds vertegenwoordigde mogendheden moesten alle door haar stem deze goedkeuren. Zo werd de toetreding van den Paus afhankelijk gemaakt van de toestemming van alle mogendheden en daar Italië weigerachtig bleef, zou zijn veto beslissend zijn en het den Paus onmogelijk maken, toe te treden, zelfs om een poging er toe te wagen.

Daarenboven bevatte het oorspronkelijke artikel 60 de voorwaarden, waaronder Staten, die niet uitgenodigd zijn tot de internationale vredesconferentie kunnen toetreden. Door dit woord Staten werd de Paus nog eens dubbel uitgesloten, want in 1899 kon men het Tractaat van Lateranen van 1929 niet voorzien. Volgens internationaal recht toch was het Pausdom geen Staat, daar het geen grondgebied bezat.

De Franse gedelegeerde L. Renault wist het woord „Staten" te doen vervangen door „mogendheden". Iedereen begreep de bedoeling. De Italiaanse gedelegeerde was zo beleefd, zich niet te verzetten. Glimlachend zeide hij: „Ik begrijp wel, wat dit te betekenen heeft, maar ik verzet mij er niet tegen."

Er bleef dus voor de toekomst een mogelijkheid voor het toetreden van den Paus.

Is het afwezig zijn van Leo XIII bij de vredesconferentie nadelig voor deze geweest? Hoewel er op beide conferenties mooie resultaten behaald zijn, kan men toch zeggen, dat zij niet genoegzaam algemeen bekend zijn geworden en vooral dat zij niet al te ernstig zijn opgenomen. Ongetwijfeld zou door de aanwezigheid van Leo XIII een groter invloed zijn uitgegaan, zou de inwerking op de openbare mening veel uitgebreider zijn geworden, niet alleen bij de katholieken, maar ook bij vele buitenstaanders, die toch steeds tonen, grote oplettendheid te schenken aan wat het Pausdom leert.

Kerkberichten.

Week van 17 Januari t/m 23 Januari.

In de ritus der Dominicanen:

Zo.: Eerste Zondag na het Octaaf van Driekoningen [Eerste van de zes Zondagen ter ere van den Heiligen Thomas van Aquino.]

De Gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags vóór zonsondergang te komen biechten.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.

Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:

6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
9.— Hoogmis (N.)
17.— Lof.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.

Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.

Biechten: 's morgens na H. Mis, op verzoek en na 16 uur, maar vóór donker.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai

Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170, spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:

6.— H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
17.— Lof.

Weekdagen:

5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis.
Iedere avond om 18 uur Rozenhoedje.

Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.

Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.

Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413.

Zondag:

5.— H. Mis met algemene H. Communie der mannen.
6.15 H. Communie uitreiken.
6.30 H. Mis met algemene H. Communie der vrouwen.
7.45 Kindermis met algemene H. Communie.
9.— Pontificale H. Mis. Een gemengd koor zingt onder leiding van Pater Rafaël Bührs O.P. de 4-stemmige Mis van Cremer.
19.— Pontificaal Lof. Preek door Pastoor Henricus Penninx O.P. Sluiting van het plechtig Triduum.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.

Do.: 7.— Congregatie voor de meisjes.
17—18 Aanbidding voor de leden van de Eucharistische Bond (P.).

Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.

Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag de genele dag.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.

Pastoor P. Elie O.P., tel. 1967, spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:

5.30 H. Mis (P.)
7.30 Kindermis.
8.30 Hoogmis (N. en Eng.)
17.— Lof.

Weekdagen: 6.30 en 7— H. Mis.

Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.

Za.: 7.— Gezongen H. Mis.

Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Janwhe.

Pastoor A. C. de Valk O.P., geen telef., spreekuur: 7 — 9 uur

Zondag:

5.30 H. Mis
8.30 Hoogmis
17.— Lof.

Weekdagen: 6.30 H. Mis.

Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.

Biechten: elke dag na H. Mis. Za. van 16 tot 18 uur.

Bovendien iedere dag na de H. d.i. om 7 uur.

H. THERESIA-KERK, Wis

Pastoor H. Penninx O.P., geen spreekuur 7 — 8.15 uur beh. Zo

Zondag:

6.— H. Mis (P): 8.30 Hoo
17.— Lof.

Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Z

Za.: 7.— Kindermis.

Biechten: 's morgens na H. Mi 8 uur: Zat. van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GES

Zo.: 7.— H. Mis; 16.— Lof.
Weekd.: 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof
Do.: 17.15 — 18.15 Aanbidding de vrede (N).

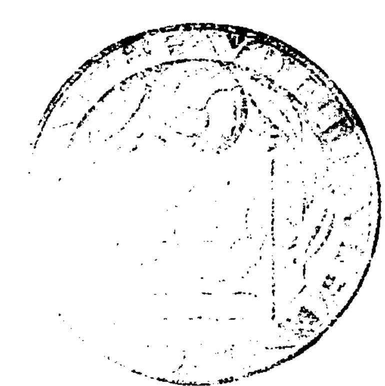
KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIE, Oranjestad — Aruba

Pastoor Th. Bartel O.P., tel. spreekuren: alle weekdagen van 7.1 8.15 uur, alsmede om 10 uur en 18.30 behalve 's Zaterdags.

Zondag.

6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.
17.30 Lof.

Iedere avond om 17.30 uur Ro bidden vóór de vrede.

SPORT - RUBRIE

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Van Vrijdag 8, Zaterdag 9 en Zondag 10 Januari 1943.

Handicapwedstrijd L	Voorwaarts — Asiento	1—
Handicapwedstrijd N	Atlanta — Willemstad	2—
Handicapwedstrijd O	J. Holland 1 — J. Curaçao	3—
Handicapwedstrijd P	Jong Holland 1 — Voorwaarts	6—

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO NOBO

Zondag 17 Jan. '43: Res.A-Klasse	S.U.B.T. 2 — Jong Holland 2 (B. L. Dijk)
Zondag 24 Jan. '43	Opening nieuwe Sportpark.
???????? Finale Handicap	Atlanta 1 — Jong Holland 1

HET BESTUU

Ons Hoekje.

Dit zullen de Dames lezen.

BRITSE HUISVROUWEN.

Uit Londen:

Voor de oorlog meende de Engelse huisvrouw, dat lekker eten en drinken voornamelijk een quaestie van geld was. Men telde zijn geld neer en kon dan kiezen wat je hartje begeerde. Als men weinig geld had, bestond het Zondagsmaal uit bevroren vlees en een maizena puddinkje toe, als men goed bij kas was, koos men gebraden eend, nieuwe aardappelen (uit New Jersey) en jonge doperwtjes uit de Riviëra en deed men een flinke scheut sherry in de bavaroise- pudding. En als men de edele kookkunst niet al te goed machtig was, kon men zijn tekortkomingen heel goed verdoezelen door extra-royaal met slagroom te zijn.

Doch tegenwoordig is het grootste deel der lekkernijen, welke vroeger voor geld te koop waren, van de markt verdwenen; room mag niet meer verkocht worden, gevogelte is schaars en er komen geen jonge groenten uit Frankrijk of de Kanaal-eilanden. Thans moeten allen hun middagmaal uit ongeveer dezelfde grondstoffen bereiden. Havermeel, wortelen en aardappelen — alles overvloedig uit eigen land — zijn de drie artikelen, welke men steeds door het ministerie voor de Voedselvoorziening toegewezen krijgt. Hierbij komen dan verder de andere binnenlandse vruchten en groenten, vet (een half pond per week per hoofd), vlees (vers, bevroren of uit blik, naar gelang er toevallig beschikbaar is), haring, gerookte bokking, en andere vissoorten, en eieren, als die voorradig zijn.

En de gezinnen, die tegenwoordig nog lekker eten, behoeven niet noodzakelijk juist die te zijn, welke er financieel beter aan toe zijn dan de anderen; goede en smakelijke voeding hangt tegenwoordig veel meer af van de energie en het begrip van de huisvrouw dan van de gespektheid van haar portemonnaie.

Een der wonderlijke gevolgen van de oorlog is, dat de Engelse vrouwen niet alleen veel meer tijd en zorg aan haar huishouden besteden, doch er ook veel meer plezier in hebben. Men vindt directe voldoening in het oplossen van het vraagstuk, hoe men met de tegenwoordige beperkte keuze toch nog iets goeds tot stand kan brengen. Zij proberen haar tuin, of desnoods haar volkstuintje, zodanig in, dat zij er het gehele jaar door groente uit kunnen halen; men zoekt naar nieuwe recepten voor gevulde aardappelen of broodpudding; zij proberen eens hoe brandnetelsoep en stoofsla smaken; en ontdekken, dat spekzwoerd, zuring en havermeel tezamen een soepje opleveren, dat niet alleen maar „een smakelijk oorlogssurrogaat" is, doch zelfs volgens gewone maatstaf verrukkelijk.

Alles tezamen is het drijven van een huishouding nu een veel omvattender en amusantere bezigheid dan dit soort werk was, toen wij, als men vergeten had het menu op te geven, vlug even opbelden voor een stuk of wat cotelet-ten en verder voor dessert een blikje perziken openmaakten. En dit genoegen is een lelijke tegenvaller voor de Nazies. „Kijk eens hoe lekker wij eten, niettegenstaande de oorlog."

Doch tegelijkertijd hebben wij een veel dieper gaande vreugde ontdekt, welke niets met de oorlog te maken heeft — de vreugde van een goed gebruik van opbrengst van de bodem, en van te genieten zonder verspilling en zonder iemand anders voor onze genoegens te laten betalen. Duizenden huisvrouwen, die zich tevoren nog nooit druk over de inmaak hadden gemaakt, begonnen jam te bereiden (hoewel de suiker streng gerantsoeneerd is) en kruisbessen en pruimen te weken, snijbonen en uitjes in te leggen; en het genoegen, dat de aanblik van al die planken met rijen flessen veroorzaakte, was niet alleen voldoening, dat men een streepje vóór had op Duitsland, doch de voldoening, dat men de natuur naar zijn hand zette.

Want de vijandelijke bedreiging ten aanzien van onze levensmiddelenvoorziening heeft onze ogen geopend voor de onzekerheid, waaraan wij blootgesteld zijn, als de mens voor zijn bestaan van de eigen bodem afhangt. Plotseling hebben wij de elementaire waarheid ingezien, dat, als men heden alles opeet, men de volgende dag honger moet lijden; en wij hebben aan onze eigen dis geleerd, dat als men zich in Augustus naar hartelust te goed doet aan verse pruimen, men in September zelfs niet voldoende heeft voor de Zondagse vruchtentaart.

Onze grootmoeders kenden deze „waarheden als koeien" natuurlijk heel goed, evenals tegenwoordig nog de plattelands-huisvrouwen. Doch de grotestads-mensen, wier „werkbesparend" keukentje geen plaats bood om jam, vruchten of meer dan de gewone hoeveelheid kruideniersvwaren-voor-een-week op te slaan, moest deze waarheid „her-ontdekken". Langzamerhand had de mening bij haar postgevat, dat het voeren van een huishouding bestond uit het even naar een winkel gaan om voedsel in te slaan, en dat alleen de ouderwetse en onbekwame vrouwen haar eigen jam inmaakten, eieren conserveerden, of voorraden aanlegden voor een lange winter. Een dergelijke vrouw was natuurlijk van mening, dat zelf-inmaken dwaas was, omdat onze fabrieken dat werk van ons overgenomen hadden. In zekere zin had zij ook gelijk. Doch als men iets verder kijkt, had zij ongelijk, want indien wij als enkeling er geen gewoonte meer van maken rekening te houden met een moeilijke tijd, zullen wij deze gewoonte vroeg of laat als volk ook verliezen.

Velen onzer moesten ook de tegenzin van haar grootmoeders voor alles wat verkwisting was, opnieuw leren. Toen het voedsel goedkoop was, en niets ons verhinderde, al hetgeen wij betalen konden te importeren, leek het niet zo dwaas als men schapenvet gebruikte om het keukenfornuis aan te maken, of overgebleven aardappelen in het vuilnisvat gooide.

Zolang wij geld hadden om nieuwe dingen te kopen, meenden wij, dat wij volkomen het recht hadden om iets dergelijks te doen. Doch nu de rand vet rondom een bout schapenvlees gelijk staat met rantsoen van 1 week voor vier personen, en er niets anders is, zien wij in, dat het ook vroeger niet goed was om het weg te gooien; en nu wij niet meer weten, of er nog zalm-in-blik aangevoerd zal worden, beginnen wij te begrijpen, dat het een misdaad was om de helft van onze haring-vangst weer in zee te gooien. Het lijkt onwaarschijnlijk, dat wij onze zelfvoldaanheid na de oorlog tot het uiterste zouden willen doorvoeren, doch wel zullen wij het waarschijnlijk logisch vinden, eerst ten volle onze eigen hulpbronnen tot ontwikkeling te brengen, voordat wij gebruik maken van de rijkdommen van anderen.

De nadruk ligt tegenwoordig meer op hetgeen men nodig heeft, dan op hetgeen men, wat geld betreft, zou kunnen kopen. Een groot deel van de bepalingen en voorschriften is er op berekend, dat zij wier behoeften het grootst zijn in de eerste plaats komen, geheel afgezien van hun koopkracht. Alle zogende en aanstaande moeders, en kinderen onder vijf jaar hebben dagelijks recht op ½ liter melk à tien cent (iets minder dan de helft van de gewone prijs). Zij, die dit nog niet kunnen betalen, krijgen de melk geheel gratis. En hoewel voor alle mensen het wekelijkse rantsoen met een zevende verminderd is (zodat er meer kaas gemaakt kan worden), laat men deze speciale melk ongemoeid.

Elke dag ontmoet men voorbeelden van consideratie voor de noden van andere mensen: „ik slaagde er in een half dozijn sinaasappels op de kop te tikken" hoort men een vrouw zeggen, waarna zij er aan toevoegt: „Ik bewaar er drie voor mevrouw Jones, om dat haar baby het sap eigenlijk zo nodig heeft". Als een winkel een kist gedroogde vijgen aankrijgt, is het heel gewoon als men een klant hoort zeggen: één pond astublieft — of zoveel als u vindt dat mij toekomt.

Winkeliers bewaren hun laatste pond basterdsuiker voor klanten met kinderen — „de dokters zeggen, dat die veel gezonder is dan de gewone witte".

Het zou kunnen lijken of al veranderingen weinig meer beteke dan een terugvinden van enkele gewoonste deugden, plus een be van het gezond verstand van onze r ert-voorouders. Doch voor hen, dikwijls wanhopig waren over koppige individualisme van den gelsman („Ik heb het volste recht mijn eigen geld precies te doen wa wil") en zijn openlijke bewonde voor de macht van het geld, is nieuw en bemoedigend te zien, hoe rekening houdt met de gevolgen, ke zijn uitgaven voor andere men kunnen hebben en inziet, dat ene en hulpbronnen de werkelijk nut dingen zijn en niet het geld, dat er misschien meer verdient. Als maal begonnen is meer te denk aan behoefte dan aan geld en aan afwegen van zijn eigen behoefte teg over die van de gemeenschap, is moeilijk om de gang der zaken w om te keren; het zal een grote w betekenen, als een deel van de oor opvattingen ook in vredestijd beh den blijft.

HET AMIGOE-RECEPT VAN DE WEEK.

Hiervoor gebruikt men alle soor oud vlees, ook soepvlees kan dien Men snijdt het aan stukjes, maakt ui schoon en fruit die bruin met vet of boter, voeg er dan wat mag jus en water bij, een scheut azijn, laurierblad, een paar kruidnagels, peper, een weinig suiker, laat hierin vlees zachtjes stoven, doe er nu en nog wat gestampte beschuit bij, om te binden.

Als men de haché zeer smakelijk hebben, kan men er nog een sch bessensap bij doen.